

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118206310
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118206310.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a Mgr. Jozefa Mačeja, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: T. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, J. Bottu 4, Trnava, dieťa rodičov - matka: J. Q., nar. XX.XX.XXXX, adresa trvalého pobytu W., F. XX, W. a otca: J. Q., nar. XX.X.XXXX, zomrel XX.X.XXXX vo Y., Rakúska republika, naposledy adresa trvalého pobytu W., V. O. XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 39P/41/2018-83 z 8. marca 2019 takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie sa z a s t a v u j e .
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie s účinnosťou od 26.7.2018 zvýšil výživné na maloletú T. Q., nar. XX.X.XXXX zo sumy 100 eur na sumu 150 eur mesačne, s tým, že otec je povinný platiť výživné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok I. rozsudku), nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 26.7.2018 do 8.3.2019 vo výške 372 eur povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 31 eur spolu s bežným výživným k rukám matky počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh (výrok II. rozsudku), zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 16P/41/2014-19 zo dňa 30.9.2014 v časti výživného na maloletú Vivien (výrok III. rozsudku).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 16P/41/2014-19 zo dňa 30.9.2014, právoplatným dňa 17.10.2014 bolo určené výživné otca na maloletú T. vo výške 100 eur mesačne, pričom maloletá T. mala čase vydania tohto rozhodnutia 3 roky. Obaja rodičia maloletej T. mali v čase ostatného rozhodovania ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a to k t.č. maloletému A., nar. X.XX.XXXX. V čase vydania tohto rozhodnutia matka pracovala ako pokladníčka v príjmom 390 eur, otec bol živnostníkom s príjmom 450 eur mesačne.

1.2.2 V čase rozhodovania súdu o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti (t.j. v tomto konaní) matka dosahovala príjem 569 eur mesačne a čistý priemerný mesačný príjem otca za obdobie 10/2017-09/2018 bol 1.136,76 eur mesačne. Pracovný pomer otca bol ukončený dňa 28.9.2018 pre porušenie pracovnej disciplíny, prítomnosť alkoholu otca na pracovisku. Od 8.10.2018 je otec zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Otcovi bola vyplatená dávka v nezamestnanosti za obdobie 8.10.2018-31.12.2018 celkom vo výške 2.089,90 eur, t.j. priemerne 696,63 mesačne. Od 1.1.2019 je otcovi vyplácaná dávka v nezamestnanosti vo výške 688,40 eur. V mesiaci 11/2018 si otec dokázal privyrobiť sumu 30,39 eur.

1.2.3 Matka na nariadenom pojednávaní na návrhu zotrvala. Poukázala na zvýšenie výdavkov s maloletou T. nástupom na základnú školu. S domácnosťou má matka výdavky bývanie 158 eur, elektrina 30 eur, plyn 15 eur, hypotéka 160 eur, internet 70 eur. Výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú T. vyčíslila ako družina 15 eur, strava 27 eur, oblečenie 40 eur, tanečná 45 eur, strava 180 eur, drogéria 15 eur, školské pomôcky 160 eur. Matka býva spoločne so synom A. a mal. T.. So starostlivosťou o syna A. má výdavky v rozsahu oblečenie 50 eur, topánky 60 eur, volejbal 25 eur, strava 180 eur, drogéria 15 eur, školské pomôcky 160 eur ročne. K plneniu vyživovacej povinnosti zo strany otca uviedla, že otec svoju povinnosť plnil okrem dvoch mesiacov, keď namiesto 250 eur na obec deti zaplatil sumu 160 eur na obe deti.

1.2.4 Otec na pojednávaní uviedol, že nemá podmienky na to, aby platil zvýšené výživné. Keď mohol, platil výživné o 50 eur vyššie ako bolo určené súdom. Časom matka prestala dodržiavať dohodu o styku otca s oboma deťmi, čo otca nahnevalo. Keď sa s deťmi stýkal, vždy im niečo kúpil, nepravidelne zaplatil šeky. Podľa tvrdení otca je matka zabezpečená, nemá núdzu o financie. Svoje výdavky vyčíslil ako 250 eur výživné na obe deti, 150 eur bývanie, býva u priateľky (predtým býval u matky), 30 eur telefón, televízia a internet 20 eur, SIPO 20 eur. Má dva úvery (oba vo výške 4.000 eur), ktoré spláca po 100 eur mesačne. V čase pojednávania bol evidovaný na úrade práce, absolvoval približne 7 výberových konaní, plat, ktorý mu ponúkli bol nižší ako dávka v nezamestnanosti. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, nemá auto, na účte ma vedený 1.500 eur debet, nezvláda platiť účty. V Írsku zarábala 2.000 eur mesačne, aj túto možnosť zvažoval pri hľadaní zamestnania. Na Vianoce aj narodeniny dostanú deti vždy všetko, aj napriek tomu, že si na to požičia od kamarátov.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného voči rodičovi, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti a s tým spojené rozhodnutie o úhrade zročného výživného § 62 ods. 1 až ods. 2 a ods. 4 až ods. 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a ods. 3 ako aj § 26 ZR (zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a dospel k záveru, že v danom prípade je návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletú T. dôvodný, v dôsledku čoho je tiež potrebné zmeniť rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 16P/41/2014-19 zo dňa 30.9.2014, ktorým bolo naposledy určené výživné pre maloletú T..

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na strane maloletej T. došlo od ostatného určenia vyživovacej povinnosti k podstatnej zmene, a to z dôvodu uplynutia viac ako štyroch rokov od ostatnej úpravy ako aj tým, že maloletá nastúpila povinnú školskú dochádzku. Od poslednej úpravy výživného došlo k zvýšeniu výdavkov na strane maloletej pokiaľ ide o stravu, hygienické pomôcky, oblečenie, kultúru, tanec, náklady na školské potreby.

1.5 K podstatnej zmene došlo aj na strane otca, ktorému nepribudla žiadna vyživovacia povinnosť. Otcov príjem, ktorý dosahoval v čase ostatného určenia vyživovacej povinnosti k mal. T. a to vo výške 450 eur sa zvýšil tak, že do okamžitého skončenia pracovného pomeru dosahoval príjem vo výške 1.136,76 eur. Súd skonštatoval, že otec sa tohto zárobku vzdal vlastným pričinením, a to z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny - alkohol. Práve preto súd vzal do úvahy nielen príjem, ktorý v čase rozhodovania dosahoval, a to dávku v nezamestnanosti ale aj príjem, ktorý by bolo v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať.

1.6 Súd prihliadol aj na to, že maloletá T. má právo podieľať sa na životnej úrovni otca pred tým ako sám zavinil pokles svojho príjmu. Otec svojvoľne odmietol pracovné ponuky, na jeho výdavkoch sa podieľajú dve dospelé osoby. Otec uprednostňuje vlastné výdavky pred výdavkami detí, keď si z oboch úverov financoval výlučne veci pre svoju potrebu ako mobilný telefón, auto, počítač.

1.7 Súd za odôvodnené priemerné mesačné náklady na maloletú T. považoval celkom sumu 335 eur, ktoré navyše neboli medzi stranami sporné, preto vychádzal zo zhodných tvrdení rodičov maloletej. Matkou navrhovanú sumu zvýšeného výživného na 150 eur považoval vzhľadom na odôvodnené potreby maloletej ako aj na možnosti a schopnosti otca sa primeranú. Vzhľadom na osobnú starostlivosť matky o maloletú sa matka bude podieľať na výživnom v nižšej miere ako otec. Súd neopomenul ani skutočnosť, že aj na strane matky došlo k zmene, resp. zvýšeniu príjmov oproti ostatnej úprave, avšak nie je v možnostiach matky dosahovať príjem v takej výške ako otec maloletej, pričom matka sa osobne stará nielen o maloletú T. ale aj o ďalšie spoločné dieťa rodičov, syna A..

1.8 Práve pre všetky vyššie uvedené skutočnosti súd návrhu matky na zvýšenie výživného v celom rozsahu vyhovel a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej T. zo sumy 100 eur na sumu 150 eur mesačne vždy k 15. dňu s účinnosťou od podania návrhu, t.j. od 26.7.2018 (výrok I. rozsudku). Zvýšením výživného od podania návrhu vznikol otcovi zároveň nedoplatok na zročnom výživnom (za obdobie od 26.7.2018 - 8.3.2019) v celkovej sume 372 eur, ktorý súd povolil otcovi zaplatiť v splátkach spolu s bežným výživným, a to po 31 eur mesačne (výrok II. rozsudku). Zvýšením vyživovacej povinnosti zároveň došlo k zmene pôvodného rozhodnutia, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť otca na maloletú T. (výrok III.).

1.9 O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania (výrok IV.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil len právne poukazom na § 52 C.m.p. (zákon číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal riadne a včasné odvolanie otec, s návrhom na jeho zmenu. S rozsudkom sa nestotožňuje, považuje ho za nesprávny a neodôvodnený, opätovne poukazujúc na zhoršenie jeho finančnej situácie, piaty mesiac je v evidencii uchádzačov o zamestnanie, dôvodiac, že zvýšením vyživovacej povinnosti k maloletej T. spätne od podania návrhu dôjde k ďalšiemu neúnosnému navýšeniu jeho finančných nákladov, keď navyše prispieva na výživu aj synovi A. sumou 150 eur mesačne.

2.2 Dôkazy predložené navrhovateľkou (matkou) nesúviseli s prejednávanou vecou, negatívne ovplyvnili rozhodnutie súdu. Naproti tomu súd nevzal do úvahy skutočnosť, že otec prispieval na výživu svojich detí po dobu 2,5 roka vyššou sumou ako podľa ostatného rozhodnutia mal.

3. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka s návrhom na potvrdenie napadnutého rozsudku z dôvodu vecnej správnosti. Od poslednej úpravy výživného pre maloletú T. došlo k podstatnej zmene pomerov tým, že maloletá nastúpila do prvého ročníka základnej školy, s čím sa matke zvýšili výdavky na jej štúdium, krúžky, hygienické potreby.

4. K odvolaniu otca sa vyjadril procesný opatrovník, ktorý navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Vzhľadom na to, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane maloletej k podstatnej zmene pomerov (nástup povinnej školskej dochádzky), zvýšenie vyživovacej povinnosti je v jej najlepšom záujme.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 C.s.p.), zisťujúc či sú splnené procesné podmienky kópiou úmrtného listu otca maloletej (§ 384 ods. 4 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolacie konanie je potrebné zastaviť.

6. Z Výpisu z registra úmrtí Rakúskej republiky č. 000495/2020 zo dňa 20.5.2020 odvolací súd zistil, že otec maloletej J. Q., nar. XX.X.XXXX W., SR zomrel dňa XX.X.XXXX v Y., Rakúska republika.

7. Podľa § 161 ods. 1 a 2 v C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky") (1). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (2).

8. Procesná subjektivita vyjadruje spôsobilosť byť sporovou stranou. Z hľadiska začlenenia procesnej subjektivity medzi odstrániteľné alebo neodstrániteľné podmienky konania je rozhodujúci okamih, kedy prišlo k strate procesnej subjektivity.

9. Podľa § 7 ods. 1 a ods. 2 veta prvá O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení) spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé (1). Smrťou táto spôsobilosť zanikne (2 veta prvá).

10. Podľa § 8 ods. 1 a ods. 2 veta prvá O.z., spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (spôsobilosť na právne úkony) vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou (1). Plnoletosť sa nadobúda dovŕšením 18. roku (2 veta prvá).

11. Podľa § 61 C.s.p., procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak ten, komu ju zákon priznáva.

12. Podľa § 63 ods. 1 a 2 veta prvá C.s.p., ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať (1). V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor (2 veta prvá).

13. Podľa § 66 C.s.p., ak strata procesnej subjektivity nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, postupuje súd podľa § 63 a 64; vyhláseným rozhodnutím zostáva súd viazaný.

14. V zmysle vyššie uvedeného, ak stranou sporu je fyzická osoba, strata jej procesnej subjektivity je zároveň stratou spôsobilosti na práva a povinnosti (právnej subjektivity). V prípade, že k strate procesnej subjektivity prišlo v začatom konaní, v zásade, samozrejme, s prihliadnutím na povahu sporu súd pokračuje v konaní s jej právnymi nástupcami. Ak v priebehu konania zomrie sporová strana, ktorá je fyzickou osobou, a predmetom konania je uplatnenie nároku, ktorý neprechádza na právnych nástupcov, súd konanie zastaví. Zastavenie konania prichádza do úvahy najmä v prípadoch iných ako majetkových sporov (ustanovenie § 63 ods. 2 C.s.p. a contrario). Po smrti strany počas konania má teda súd po posúdení povahy sporu možnosť len konanie zastaviť alebo v konaní pokračovať. Povahou veci sa rozumie povaha hmotných práv a povinností, o ktoré v konaní ide, čo vyplýva práve z toho, že procesné nástupníctvo sa odvodzuje od nástupníctva hmotnoprávneho (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/368/2012).

15. S prihliadnutím potom na predmet prejednávanej veci, ktorým bolo zvýšenie výživného na maloleté dieťa voči jeho rodičovi a skutočnosť, že tento počas konania - po vyhlásení rozhodnutia o zmene rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči maloletej T. zomrel, čím stratil spôsobilosť na práva a povinnosti, odvolací súd konanie postupom podľa § 66 a § 63 ods. 1 a 2 veta prvá zastavil. V prejednávanej veci totiž návrh na zmenu ostatného rozhodnutia o výživnom na maloletú (ako aj samotné odvolaním napádané rozhodnutie) smeroval k úprave práv a povinností otca maloletej viažucich sa výhradne na jeho osobu (teda nešlo o majetkový spor), ktoré práva a povinnosti zanikli jeho smrťou a nebolo možné ďalej pokračovať v konaní s jeho právnymi nástupcami (dedičmi).

16. O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 C.m.p.), o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh (§ 57 C.m.p.) a ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie (§ 396 ods. 1 C.s.p.).

17. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 a 2 C.s.p., pretože žiaden z účastníkov nepodal návrh na ich priznanie v zmysle § 57 C.m.p..

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

a) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

b) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
a) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

b) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

a) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).